

[Hauch.]

land skabt et handelspolitisk Middel til at opnaa Goder for sine Eksportinteresser, idet Overtagelsesbeviser kun udstedes for Indførsel fra et bestemt Land, og naar Rigskontoret giver Overtagelsesbeviserne til sig selv, har vi den centraliserede Indførsel; det er det, som Tyskerne gør. Den tyske Importør skal ikke blot have Indførselstilladelse for de under Rigskontoret henlagte Varer og Betalingstilladelse for alle Varer, men skal ogsaa have Sikkerhed for, at den Pris, han skal betale, vil blive godkendt af den tyske Priskontrol. Tysklands Maal er saa vidt muligt at blive selvforsynende med Levnedsmidler, og det regner med selv at kunne dække 83 pCt. af sit Forbrug af Levnedsmidler. I 1927 kunde Tyskland kun dække 65 pCt. ved Hjemmeproduktion. Nu er Tyskland imidlertid mere end noget andet Land henvist til at bytte Varer mod Varer. En Del vigtige Raavarer til Industrien, f. Eks. Olie, er det henvist til at købe fra Lande, der ikke køber ret meget i Tyskland. Disse Varer maa betales med Valuta, men det volder Vanskeligheder. Derfor har Landet udvidet Dyrkningen af Olie- og Spindeplanter, og det er medvirkende til, at det stik mod Planen tvinges ind i en Formindskelse af Levnedsmiddelproduktionen.

Man maa jo søge at faa Klarhed over, hvordan de virkelige Forhold er. Ved det store Bondestævne i November i Fjor proklamerede den tyske Bondefører, Landbrugsminister Darre, at den nye Produktionsordning vilde give Tysklands Naboer Lejlighed til at levere flere Levnedsmidler. Tysklands Indførsel af vore Varer har været stigende, og vi erfarer Gang paa Gang, at man er villig til at købe Varer fra os, naar vi blot kan blive enige om den Betaling, vi skal have i Form af andre Varer. Under den nye Ordning er vor Eksport til Tyskland steget betydeligt, takket være Aftalen i Januar 1936, for øvrigt ogsaa Aftalen i 1935. Vi solgte i 1933 16 Mill. kg Smør, i 1934 20 Mill., i 1935 25 Mill. og i 1936 32 Mill. kg til Tyskland. Vi solgte i 1933 8,6 Mill. kg Ost. Det gik meget stærkt ned i 1934, til langt under det halve, nemlig 3,8 Mill. kg. I 1935 steg Eksporten imidlertid igen til 4 Mill. kg og i 1936 til 5 Mill. kg. Tager vi Æggene, har vi igen en Stig-

ning, nemlig fra 12 Mill. Snese i 1933 til 13 i 1934, 13 i 1935 og 17 i 1936. Ogsaa hvad Salget af levende Svin angaar, har der været en Stigning. I 1933 solgte vi 32 000 Stkr., i 1934 31 000, i 1935 45 000, og i 1936 162 000 Stkr. Af Kreaturer solgte vi til Tyskland i 1933 17 000, i 1934 50 000, i 1935 81 000 og i 1936 148 000. For Hestenes Vedkommende har der været en lille Stigning i det samme Tidsrum, fra 4 200 Stkr. til 5 500 Stkr.

Denne Stigning i vor Eksport af Landbrugsprodukter til Tyskland betød umaadelig meget for dansk Landbrugs Økonomi, men Stigningen kunde have været større, idet man kunde have ventet, at de i den dansk-tyske Aftale indeholdte Afsætningsmuligheder for danske Landbrugsprodukter var blevet udnyttet fuldt ud sidste Aar. Tyskland havde erklæret sig villigt til at købe fra Danmark, naar blot vi vilde tage Varer til Gengæld. Vi købte ikke nok og fik derfor ikke vore Salgsmuligheder fuldt ud udnyttet. Jeg skal senere vende tilbage til, hvad Grunden var hertil. Den nye Aftale med Tyskland indførte og fastslog et til Dels nyt Princip, nemlig dette, at det udelukkende er Danmarks Indkøb af tyske Varer, der bliver bestemmende for den efterfølgende Tids Salgsmuligheder for danske Varer i Tyskland. For første Kvartal af 1937 er man for at finde den Værdi, hvorefter man kan udregne Værdien af vor tilladte Eksport, gaaet ud fra Værdien af Gennemsnitsindførselen i 1936 fra Tyskland. Fra denne Værdi trækkes dog først forskellige faste Afgifter, omfattende f. Eks. Afskrivninger paa den i 1936 opstaaede, saa sørgeligt berømte Valutapukkel samt et Beløb modsvarende vor Industrieksport til Tyskland i 1936. Efter at disse faste Afgifter er fradraget, bliver der tilbage et bevægeligt, det vil sige et variabelt Beløb, for hvilket vi kan eksportere Landbrugsprodukter, idet de enkelte Produkter: Smør, Æg, Kvæg, Svin o. s. v. faar samme Procent af Eksporten som i 1936.

I 1929 udførtes der fra Tyskland til Danmark Varer til en Værdi af 351 Mill. Rmk., i 1935 derimod kun for 142 Mill. Rmk., en Tilbagegang i hele denne Periode paa 209 Mill. Rmk., et Forhold, som i og for sig nok lader sig forklare af de særlige Omstændigheder, indtil vi paa ny fik den